

Opinia Komitetu Regionów „Udzielanie koncesji”

(2012/C 277/09)

KOMITET REGIONÓW

- Stwierdza, że obecne reguły w dziedzinie koncesji stanowi orzecznictwo oraz krajowe ustawodawstwo. Zważywszy że pewne koncesje mogą mieć wpływ na rynek wewnętrzny, pożądana jest jasność w kwestii przepisów, a także jednolita wykładnia i podejście. Komitet uznaje zatem za uzasadnione rozważenie przepisów w tej dziedzinie.
- W związku z tym uważa za istotne, by pozostawić instytucjom zamawiającym i państwom członkowskim swobodę decyzji odnośnie do tego, za pomocą jakiego instrumentu zechcą wykonywać swoje zadania. Zezwolenia, w tym zezwolenia na prowadzenie określonej działalności wydawane ograniczonej liczbie podmiotów, powinny zostać wyłączone z zakresu dyrektywy. Dotyczy to także samego finansowania działalności, często niezwiązanego z obowiązkiem zwrotu otrzymanych kwot, o ile nie zostały one wykorzystane w zamierzonym celu.
- Uważa za pożądaną, by Komisja zamieściła więcej wyjaśnień na temat sposobu udzielania koncesji. Należy znaleźć właściwą równowagę między wyjaśnieniami na temat np. terminów i sposobu sporządzania ogłoszeń a swobodą decyzyjną instytucji zamawiających, jeśli chodzi np. o wybór kryteriów, które chciałyby zastosować. Taka jasność daje instytucjom zamawiającym solidny punkt oparcia i zapewnia pożądaną ujednolicenie sposobu traktowania omawianej kwestii przez państwa członkowskie. Ta swoboda decyzyjna uwzględnia praktyczną rzeczywistość, tj. wiedzę instytucji zamawiających na temat własnych koncesji, a zarazem respektuje autonomię państw członkowskich. Instytucje zamawiające muszą mieć znaczny margines swobody, tak aby mogły wybrać kryteria społeczne i dotyczące zrównoważonego rozwoju.
- Stoi na stanowisku, że omawiany wniosek musi być zgodny z zasadą pomocniczości: władze lokalne i regionalne powinny zachować swobodę wyboru, tak aby mogły decydować, czy chcą same wykonać określone roboty budowlane bądź świadczyć usługi, czy też chcą zlecić realizację tych zadań podmiotom trzecim. Jeśli władze lokalne lub regionalne postanowią o zleceniu tych zadań, wówczas mają swobodę wyboru, jeśli chodzi o określenie instrumentu prawnego: zezwolenia, zamówienia publicznego bądź koncesji.

Sprawozdawca	Henk KOOL (NL/PSE), radny, członek rady wykonawczej miasta Hagi
Dokument źródłowy	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udzielania koncesji COM(2011) 897 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

1. Stwierdza, że nie istnieją jednolite ramy prawne w zakresie koncesji. Koncesje na roboty budowlane są uregulowane w europejskich dyrektywach w sprawie zamówień. Prawo dotyczące koncesji na usługi jest natomiast wyłączone z zakresu tych dyrektyw i podlega zasadom Traktatu o UE. Zasady te zostały dalej doprecyzowane w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

2. Stwierdza, że państwa członkowskie zobowiązane są przestrzegać zasad Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (równe traktowanie, niedyskryminacja, przejrzystość i proporcjonalność) przy udzielaniu koncesji, ale zauważa, że zasady te wdrażane są w różny sposób. Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie koncesji zmierza do tego, by przepisy dotyczące koncesji na roboty budowlane i koncesji na usługi zostały uregulowane w jednych ramach. Dzięki temu istniałaby jedna dyrektywa w dziedzinie udzielania tych koncesji na poziomie UE. Mając na względzie m.in. stojące przed Unią Europejską wyzwania gospodarcze, Komisja Europejska uważa dalszy rozwój rynku wewnętrznego za bardzo ważny, pod warunkiem że przepisy UE w zakresie koncesji będą pozostawiały instytucjom zamawiającym wystarczającą swobodę własnej interpretacji.

3. Zauważa, że podstawę prawną dla tworzenia jednolitych ram prawnych w zakresie koncesji znajduje się w art. 53 ust. 1, art. 62 i art. 114 TFUE. Artykuły te dotyczą funkcjonowania rynku wewnętrznego. W tym kontekście zwraca uwagę, że koncesje na świadczenie usług należy w dalszym ciągu postrzegać także w związku z wykonywaniem usług świadczonych w ogólnym interesie (gospodarczym). Komitet uważa, że proponowana dyrektywa w niedostatecznym stopniu uwzględnia nowe zapisy traktatu lizbońskiego w tym zakresie. Domaga się zatem, by w przypadku tego rodzaju usług przewidziano szersze odstępstwa od zakresu stosowania dyrektywy.

4. Stoi na stanowisku, że omawiany wniosek musi być zgodny z zasadą pomocniczości: władze lokalne i regionalne powinny zachować swobodę wyboru, tak aby mogły decydować, czy chcą same wykonać określone roboty budowlane bądź świadczyć usługi, czy też chcą zlecić realizację tych zadań podmiotom trzecim. Jeśli władze lokalne lub regionalne postanowią o zleceniu tych zadań, wówczas mają swobodę wyboru, jeśli chodzi o określenie instrumentu prawnego: zezwolenia, zamówienia publicznego bądź koncesji.

5. Zauważa, że umowy koncesji z natury mają bardziej złożony charakter i są zawierane na dłuższy okres. We wcześniejszej opinii (CdR 21/2010) Komitet zalecał, aby – w wypadku gdy podjęte zostaną prace nad przepisami w zakresie udzielania koncesji – regulacje te były elastyczne i proste. Należy unikać niejasności prawnych.

W ZWIĄZKU Z POWYŻSZYM KOMITET REGIONÓW

6. W art. 1 dyrektywy lub przynajmniej w motywach należy wyraźnie zaznaczyć, że przedmiotem tej dyrektywy nie jest kwestia przekazywania zadań i kompetencji jednego organu publicznego drugiemu. Ponadto nie należy uwzględniać takich sektorów, które są już objęte sektorowymi przepisami UE lub też celowo nie zostały uregulowane na podstawie decyzji prawodawcy UE.

7. Uznaje, że koncesje, których wartość przekracza określoną kwotę, mają wpływ na rynek wewnętrzny i że w związku z tym mogą one być przedmiotem ustawodawstwa UE.

8. Stwierdza, że obecne reguły w dziedzinie koncesji stanowi orzecznictwo oraz krajowe ustawodawstwo. Zważywszy że pewne koncesje mogą mieć wpływ na rynek wewnętrzny, pożądana jest jasność w kwestii przepisów, a także jednolita wykładnia i podejście. Komitet uznaje zatem za uzasadnione rozważenie przepisów w tej dziedzinie.

9. Stwierdza, że koncesje są jednak różnie stosowane w różnych państwach członkowskich. Wiąże się to m.in. z faktem, że każde państwo członkowskie dysponuje innymi instrumentami krajowymi do regulowania lub zlecenia działań. Tak więc skutki dyrektywy mogą się różnić w zależności od państwa członkowskiego. Komisja powinna zatem wyraźnie wyjaśnić i określić, które rodzaje umów są traktowane jako koncesje i które rodzaje stosunków umownych są objęte zakresem stosowania dyrektywy.

10. W związku z tym uważa za istotne, by pozostawić instytucjom zamawiającym i państwom członkowskim swobodę decyzji odnośnie do tego, za pomocą jakiego instrumentu zechcą wykonywać swoje zadania. Zezwolenia, w tym zezwolenia na prowadzenie określonej działalności wydawane ograniczonej liczbie podmiotów, powinny zostać wyłączone z zakresu dyrektywy. Dotyczy to także samego finansowania działalności, często niezwiązanego z obowiązkiem zwrotu otrzymanych kwot, o ile nie zostały one wykorzystane w zamierzonym celu.

11. Z zaniepokojeniem stwierdza, że ustanowienie obowiązku przetargów w przypadku udzielania tego rodzaju instrumentów krajowych oznacza nadmierną ingerencję w krajową autonomię państw członkowskich. Dlatego też Komitet wyraża zadowolenie, że – jak wynika z preambuły – Komisja Europejska uważa, że tego rodzaju akty państwa nie powinny kwalifikować się jako koncesje; Komitet jest jednak zdania, że należy przewidzieć dla nich wyraźny wyjątek w jednym z artykułów.

12. Jest zdania, że omawiana dyrektywa powinna dotyczyć koncesji, które mają wpływ na rynek wewnętrzny. Koncesje, które z uwagi na ich niską wartość nie wpływają na rynek wewnętrzny, powinny być udzielane bezpośrednio, bez uprzedniego zaproszenia do ubiegania się o zamówienie.

13. Uważa, że takie rozróżnienie ma ogromne znaczenie dla MŚP. Dzięki temu instytucje zamawiające będą miały możliwość prowadzenia przyjaznej dla MŚP polityki w zakresie koncesji.

14. Wyraża zaniepokojenie z powodu tego, że przepisy mają złożony charakter. Instytucje zamawiające uważają obecne

dyrektywy w sprawie zamówień za niepotrzebnie skomplikowane. Istnieją obawy, że omawiana dyrektywa w sprawie koncesji także rozrośnie się do rozmiarów złożonego aktu prawnego. Komitet uważa, że koncesji nie można traktować tak samo jak przepisów europejskich dyrektyw w sprawie zamówień, i dlatego wzywa Komisję, by zachowała prostą formę dyrektywy, a także komunikatów, które ewentualnie opublikuje w jej następstwie.

15. Uważa za pożądane, by Komisja zamieściła więcej wyjaśnień na temat sposobu udzielania koncesji. Należy znaleźć właściwą równowagę między wyjaśnieniami na temat np. terminów i sposobu sporządzania ogłoszeń a swobodą decyzyjną instytucji zamawiających, jeśli chodzi np. o wybór kryteriów, które chciałyby zastosować. Taka jasność daje instytucjom zamawiającym solidny punkt oparcia i zapewnia pożądane ujednoczenie sposobu traktowania omawianej kwestii przez państwa członkowskie. Ta swoboda decyzyjna uwzględniła praktyczną rzeczywistość, tj. wiedzę instytucji zamawiających na temat własnych koncesji, a zarazem respektuje autonomię państw członkowskich. Instytucje zamawiające muszą mieć znaczny margines swobody, tak aby mogły wybrać kryteria społeczne i dotyczące zrównoważonego rozwoju.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Motyw 5

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Należy również wprowadzić pewne przepisy koordynujące w przypadku udzielania koncesji na roboty budowlane i koncesji na usługi w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych ze względu na to, że organy krajowe mogą wpływać na zachowania podmiotów działających w tych sektorach, a także biorąc pod uwagę zamknięty charakter rynków, na których prowadzą one działalność, ze względu na istnienie szczególnych lub wyłącznych praw przyznawanych przez państwa członkowskie w zakresie zasilania, zapewniania lub eksploatacji sieci do świadczenia tych usług.</p>	<p>Należy również wprowadzić pewne przepisy koordynujące w przypadku udzielania koncesji na roboty budowlane i koncesji na usługi w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych ze względu na to, że organy krajowe mogą wpływać na zachowania podmiotów działających w tych sektorach, a także biorąc pod uwagę zamknięty charakter rynków, na których prowadzą one działalność, ze względu na istnienie szczególnych lub wyłącznych praw przyznawanych przez państwa członkowskie w zakresie zasilania, zapewniania lub eksploatacji sieci do świadczenia tych usług.</p>

Uzasadnienie

Wyżej wymienione sektory są już objęte konkretnymi przepisami.

Poprawka 2

Preambuła, motyw 6

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Koncesje są to umowy o charakterze odpłatnym zawierane między co najmniej jednym wykonawcą i co najmniej jedną instytucją zamawiającą lub podmiotem zamawiającym, których przedmiotem jest nabycie robót budowlanych lub usług i w ramach których wynagrodzenie stanowi zwykle prawo do eksploatacji obiektów budowlanych lub świadczenia usług, które są przedmiotem koncesji. Wykonanie tych robót budowlanych lub usług podlega szczególnym wiążącym obowiązkom określonym przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający, które są możliwe do wyegzekwowania na gruncie prawa. Jako</p>	<p>Koncesje są to umowy o charakterze odpłatnym zawierane między co najmniej jednym wykonawcą i co najmniej jedną instytucją zamawiającą lub podmiotem zamawiającym, których przedmiotem jest nabycie robót budowlanych lub usług i w ramach których wynagrodzenie stanowi zwykle prawo do eksploatacji obiektów budowlanych lub świadczenia usług, które są przedmiotem koncesji. <u>Zawierają one wzajemnie wiążące zobowiązania, zgodnie z którymi wykonanie</u> Wykonanie tych robót budowlanych lub usług podlega <u>szczególnym wymogom</u> wiążącym obowiązkom określonym przez instytucję zamawiającą</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>koncesje nie powinny kwalifikować się natomiast niektóre akty państwa takie jak upoważnienia i zezwolenia, na podstawie których państwo lub organ publiczny określa warunki prowadzenia działalności gospodarczej. To samo dotyczy pewnych umów, których przedmiotem jest prawo wykonawcy do eksploatacji pewnych domen publicznych lub zasobów, takich jak umowy dzierżawy gruntu, na podstawie których państwo, instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający ustanawia wyłącznie ogólne warunki ich wykorzystania, nienabywając przy tym konkretnych robót budowlanych lub usług.</p>	<p>lub podmiot zamawiający, których spełnienie jest które są możliwe do wyegzekwowania na gruncie prawa. Jako koncesje nie powinny kwalifikować się natomiast niektóre akty państwa takie jak <u>uprawnienia, upoważnienia i (wydawane ograniczonej liczbie podmiotów) zezwolenia</u>, na podstawie których państwo lub organ publiczny określa warunki prowadzenia działalności gospodarczej <u>i w ramach których podmiot gospodarczy zachowuje swobodę wycofania się z wykonania robót budowlanych lub świadczenia usług</u>. To samo dotyczy pewnych umów, których przedmiotem jest prawo wykonawcy do eksploatacji pewnych domen publicznych lub zasobów, takich jak umowy dzierżawy gruntu, na podstawie których państwo, instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający ustanawia wyłącznie ogólne warunki ich wykorzystania, nienabywając przy tym konkretnych robót budowlanych lub usług.</p>

Uzasadnienie

Należy uściślić, na czym polega rozróżnienie między zezwoleniem, zezwoleniem udzielanym ograniczonej liczbie podmiotów, w przypadku którego instytucja zamawiająca udziela prawa do prowadzenia określonej działalności, i koncesją.

Zezwolenie umożliwia poddanie pewnym wymogom sposobu prowadzenia określonej działalności. Niemniej istnieją także zezwolenia, które ograniczają samą działalność. Mowa wtedy o zezwoleniu na prowadzenie określonej działalności lub zezwoleniu udzielanym ograniczonej liczbie podmiotów. Stosuje się je najczęściej ze względów dotyczących porządku publicznego, zdrowia publicznego i/lub bezpieczeństwa. Chodzi np. o zezwolenia na świadczenie usług prostytucji, hotelarskich i gastronomicznych oraz na kasyna.

Umowa koncesji ma pewne cechy wspólne z takim zezwoleniem na prowadzenie określonej działalności. Najważniejsza różnica polega na tym, że w przypadku umowy koncesji realizacja działania ma istotne znaczenie dla instytucji zamawiającej. Dlatego też w ramach takiej umowy wykonanie zadań może zostać wyegzekwowane na gruncie prawa. Jeśli realizacja zadania, którego dotyczy prawo do prowadzenia określonej działalności, jest możliwa do wyegzekwowania na gruncie prawa, wówczas można przyjąć, że umowa ma „charakter odpłatny”. To kryterium ma też zastosowanie do definicji zamówienia publicznego.

Istotne jest, by pozostawić instytucjom zamawiającym i państwom członkowskim swobodę decyzji odnośnie do tego, za pomocą jakiego instrumentu będą wykonywać swoje zadania. Zezwolenie, zezwolenie na prowadzenie określonej działalności i zezwolenie udzielane ograniczonej liczbie podmiotów powinny zostać wyłączone z zakresu dyrektywy. Nie jest pożądane, aby w przypadku udzielania tego rodzaju zezwoleń miał zastosowanie obowiązek przejrzystości czy, w stosownych wypadkach, obowiązek przetargu. Przepisy krajowe oraz regionalne i lokalne powinny stanowić podstawę umożliwiającą określenie, komu można udzielić zezwolenia. Z motywu 6 w preambule wynika, że Komisja Europejska podziela taki pogląd.

Definicja koncesji odnosi się wprawdzie do formy umowy, jednak kryteria te zostały wyjaśnione w sposób funkcjonalny. W rezultacie może dojść do tego, że zezwolenie jednak zostanie potraktowane jako koncesja. W związku z tym w preambule i w definicji koncesji należy uściślić, na czym polega różnica między zezwoleniem (na prowadzenie określonej działalności) a koncesją.

Koncesje trzeba jasno odróżnić od zadań publicznych, takich jak wydawanie licencji i zezwoleń.

Poprawka 3

Motyw 9

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Pojęcie praw specjalnych lub wyłącznych ma zasadnicze znaczenie dla określenia zakresu stosowania niniejszej dyrektywy, ponieważ podmioty, które nie są ani instytucjami zamawiającymi zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1), ani przedsiębiorstwami publicznymi, podlegają jej przepisom jedynie w zakresie, w jakim wykonują jeden z objętych nią rodzajów działalności na podstawie takich praw. Należy w związku z tym wyjaśnić, iż prawa, które przyznano w drodze procedury opartej na obiektywnych kryteriach, zgodnych w szczególności z prawodawstwem</p>	<p>Pojęcie praw specjalnych lub wyłącznych ma zasadnicze znaczenie dla określenia zakresu stosowania niniejszej dyrektywy, ponieważ podmioty, które nie są ani instytucjami zamawiającymi zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1), ani przedsiębiorstwami publicznymi, podlegają jej przepisom jedynie w zakresie, w jakim wykonują jeden z objętych nią rodzajów działalności na podstawie takich praw. Należy w związku z tym wyjaśnić, iż prawa, które przyznano w drodze procedury opartej na obiektywnych kryteriach, zgodnych w szczególności z prawodawstwem unijnym, i w</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>unijnym, i w przypadku której zapewniono odpowiednie nagłośnienie postępowania, nie stanowią praw specjalnych lub wyłącznych do celów niniejszej dyrektywy. Wspomniane prawodawstwo powinno obejmować dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 98/30/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. dotyczącą wspólnych zasad w odniesieniu do rynku wewnętrznego gazu ziemnego ⁽¹⁾, dyrektywę 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej ⁽²⁾, dyrektywę 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług ⁽³⁾, dyrektywę 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węgłowodorów ⁽⁴⁾ oraz rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 ⁽⁵⁾. Coraz bardziej zróżnicowane formy działań publicznych spowodowały konieczność bardziej przejrzystego zdefiniowania pojęcia samych zamówień. Przepisy unijne w sprawie koncesji dotyczą nabycia robót budowlanych lub usług za wynagrodzenie, które stanowi eksploatacja przedmiotowych obiektów budowlanych lub świadczenie przedmiotowych usług. Termin „nabycie” należy rozumieć jako szeroko pojęte uzyskiwanie korzyści z tytułu określonych robót budowlanych lub usług, przy czym przeniesienie praw własności na instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające nie jest konieczne w każdym przypadku. Co za tym idzie, samo finansowanie działalności, często związane z obowiązkiem zwrotu otrzymanych kwot, o ile nie zostały wykorzystane w zamierzonym celu, nie podlega zwykle przepisom niniejszej dyrektywy.</p> <p>⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 1. ⁽²⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.1997, s. 20. ⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 21.1.1998, s. 14. ⁽⁴⁾ Dz.U. L 164 z 30.6.1994, s. 3. ⁽⁵⁾ Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 1.</p>	<p>przypadku której zapewniono odpowiednie nagłośnienie postępowania, nie stanowią praw specjalnych lub wyłącznych do celów niniejszej dyrektywy. Wspomniane prawodawstwo powinno obejmować dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 98/30/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. dotyczącą wspólnych zasad w odniesieniu do rynku wewnętrznego gazu ziemnego ⁽¹⁾, dyrektywę 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej ⁽²⁾, dyrektywę 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług ⁽³⁾, dyrektywę 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węgłowodorów ⁽⁴⁾ oraz rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 ⁽⁵⁾ oraz wszelkie inne przepisy prawodawstwa krajowego z poszanowaniem zasad równego traktowania, przejrzystości, proporcjonalności i wzajemnego uznania zapisanych w Traktacie. Coraz bardziej zróżnicowane formy działań publicznych spowodowały konieczność bardziej przejrzystego zdefiniowania pojęcia samych zamówień. Przepisy unijne w sprawie koncesji dotyczą nabycia robót budowlanych lub usług za wynagrodzenie, które stanowi eksploatacja przedmiotowych obiektów budowlanych lub świadczenie przedmiotowych usług. Termin „nabycie” należy rozumieć jako szeroko pojęte uzyskiwanie korzyści z tytułu określonych robót budowlanych lub usług, przy czym przeniesienie praw własności na instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające nie jest konieczne w każdym przypadku. Co za tym idzie, samo finansowanie działalności, często związane z obowiązkiem zwrotu otrzymanych kwot, o ile nie zostały wykorzystane w zamierzonym celu, nie podlega zwykle przepisom niniejszej dyrektywy.</p> <p>⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 1. ⁽²⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.1997, s. 20. ⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 21.1.1998, s. 14. ⁽⁴⁾ Dz.U. L 164 z 30.6.1994, s. 3. ⁽⁵⁾ Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 1.</p>

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu jednoznaczne przywrócenie podstawowego pojęcia używanego w dyrektywie 2004/17 dotyczącego zamówień publicznych w sektorach specjalnych. Na jego podstawie i zgodnie z motywem 25 tej dyrektywy „Prawa przyznane przez państwo członkowskie w jakiegokolwiek formie, w tym udzielenie koncesji, ograniczonej liczbie podmiotów na podstawie obiektywnych, proporcjonalnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, które umożliwiają jakiegokolwiek zainteresowanej osobie spełnienie powyższych kryteriów korzystania z praw, nie mogą także być uważane za specjalne lub wyłączne prawa”. Nie należy ograniczać tego pojęcia, wyliczając akty prawne Unii Europejskiej; lista taka może brzmieć kategorycznie i sprawiać przez to wrażenie, że wyłączone zostają akty prawne lub zarządzenia poszczególnych państw członkowskich, które spełniają jednak te same kryteria obiektywności, proporcjonalności i niedyskryminacji.

Poprawka 4

Preambuła, motyw 10

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Niezbędne okazało się również doprecyzowanie tego, co należy rozumieć jako pojedyncze zamówienie, wskutek</p>	<p>Niezbędne okazało się również doprecyzowanie tego, co należy rozumieć jako pojedyncze zamówienie, wskutek</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
czego łączna wartość wszystkich koncesji zawartych na potrzeby tego zamówienia musi zostać uwzględniona w kontekście progów określonych w niniejszej dyrektywie, a zamówienie należy ogłaszać jako całość z możliwym podziałem na części. Pojęcie pojedynczego zamówienia obejmuje wszelkie dostawy, roboty budowlane i usługi niezbędne do realizacji określonego projektu. Na występowanie jednego projektu wskazuje na przykład uprzednie opracowanie przez instytucję zamawiającą ogólnego planu i koncepcji, fakt, że różne nabyte elementy pełnią jedną funkcję gospodarczą i techniczną lub że są w inny sposób logicznie powiązane.	czego łączna wartość wszystkich koncesji zawartych na potrzeby tego zamówienia musi zostać uwzględniona w kontekście progów określonych w niniejszej dyrektywie, a zamówienie należy ogłaszać jako całość z możliwym podziałem na części. Pojęcie pojedynczego zamówienia obejmuje wszelkie dostawy, roboty budowlane i usługi niezbędne do realizacji określonego projektu. Na występowanie jednego projektu wskazuje na przykład uprzednie opracowanie przez instytucję zamawiającą ogólnego planu i koncepcji, fakt, że różne nabyte elementy pełnią jedną funkcję gospodarczą i techniczną lub że są w inny sposób logicznie powiązane.

Uzasadnienie

Przygotowanie i realizacja koncesji może trwać latami. Jest prawdopodobne, że w fazie przygotowania instytucje zamawiające będą musiały zebrać wszelkiego rodzaju opinie zewnętrzne. Zgodnie z definicją opinie te byłyby uwzględniane przy określaniu wartości koncesji. Nie jest to logiczne. Zamówienia, które mają inną naturę i zostały udzielone innej zainteresowanej stronie, nie powinny stanowić elementu oceny wartości koncesji. Jeśli zamówienia te przedstawiają określoną wartość, powinny być udzielane na podstawie dyrektywy w sprawie zamówień i zgodnie z jej przepisami.

Stanowisko to jest zgodne z wcześniejszymi opiniami Komitetu dotyczącymi tego, by niepotrzebnie nie łączyć zamówień.

Zob. poprawkę 14.

Poprawka 5

Motyw 11

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
W celu zapewnienia rzeczywistego otwarcia rynku i odpowiedniej równowagi w stosowaniu reguł udzielania koncesji w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych niezbędne jest określenie podmiotów należących do powyższych sektorów na innej podstawie niż ich status prawny. Należy zatem dopilnować, aby nie zostało naruszone równe traktowanie podmiotów zamawiających działających w sektorze publicznym oraz podmiotów działających w sektorze prywatnym. Należy również dopilnować, z poszanowaniem art. 345 Traktatu, aby nie zostały naruszone zasady regulujące system praw majątkowych w państwach członkowskich.	W celu zapewnienia rzeczywistego otwarcia rynku i odpowiedniej równowagi w stosowaniu reguł udzielania koncesji w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych niezbędne jest określenie podmiotów należących do powyższych sektorów na innej podstawie niż ich status prawny. Należy zatem dopilnować, aby nie zostało naruszone równe traktowanie podmiotów zamawiających działających w sektorze publicznym oraz podmiotów działających w sektorze prywatnym. Należy również dopilnować, z poszanowaniem art. 345 Traktatu, aby nie zostały naruszone zasady regulujące system praw majątkowych w państwach członkowskich.

Uzasadnienie

Rezolucje z 14.1.2004, 10.3.2004 i 31.5.2006 pokazują, jaka jest wola Parlamentu Europejskiego w odniesieniu do sektora gospodarki wodnej. Zgodnie z ich tekstem, Parlament Europejski pragnie, by w sektorze gospodarki wodnej przeprowadzono nie liberalizację, lecz modernizację, w ramach której zasady ekonomiczne powinny pozostawać w zgodzie zarówno ze standardami jakości i ekologii, jak i z niezbędną zasadą skuteczności. Dlatego też nie jest wskazane jego dodatkowe horyzontalne uregulowanie.

Poprawka 6

Preambuła, nowy motyw 14 po motywie 13

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<u>Władze lokalne i regionalne mogą świadczyć usługi publiczne, odwołując się do swych własnych zasobów wewnętrznych. Mogą także wywiązywać się z tych zadań we współpracy z innymi samorządami lokalnymi lub zrzeczeniami samorządów lokalnych działającymi w interesie publicznym – dzielenie się kompetencjami na zasadach umownych lub instytucjonalnych – w ramach organizacji</u>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<p>wewnętrznej państw członkowskich. Współpraca ta nie podlega zastosowaniu prawodawstwa europejskiego w zakresie zamówień publicznych i koncesji. Prawo Unii Europejskiej nie narzuca samorządom wyboru konkretnej formy prawnej w odniesieniu do wspólnego wywiązywania się z zadania świadczenia usług publicznych. Niniejsza dyrektywa nie stosuje się do transferu kompetencji dotyczącego zadań związanych z usługami publicznymi, które wymagają całkowitego przeniesienia odpowiedzialności między samorządami lokalnymi lub między samorządami lokalnymi a ich zrzeszeniami obejmującymi wyłącznie samorządy lokalne. Prawodawstwo Unii Europejskiej dotyczące rynku wewnętrznego nie ma w tych przypadkach zastosowania.</p>

Uzasadnienie

Tryb podejmowania współpracy przez samorządy lokalne (dzielenie się kompetencjami na zasadach umownych lub instytucjonalnych) nie może podlegać prawodawstwu w zakresie rynku wewnętrznego.

Poprawka 7

Motyw 20

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Wyniki dokonanego przez Komisję przeglądu tzw. usług priorytetowych i niepriorytetowych (usług „A” i „B”) wykazały, że ograniczanie pełnego zastosowania przepisów dotyczących zamówień publicznych do wąskiej grupy usług nie jest już uzasadnione. W związku z tym niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie do szeregu usług (takich jak usługi gastronomiczne i dystrybucji wody), które cechują potencjalne możliwości w zakresie obrotów transgranicznych.</p>	<p>Wyniki dokonanego przez Komisję przeglądu tzw. usług priorytetowych i niepriorytetowych (usług „A” i „B”) wykazały, że ograniczanie pełnego zastosowania przepisów dotyczących zamówień publicznych do wąskiej grupy usług nie jest już uzasadnione. W związku z tym niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie do szeregu usług (takich jak usługi gastronomiczne i dystrybucji wody), które cechują potencjalne możliwości w zakresie obrotów transgranicznych.</p>

Uzasadnienie

Należy utrzymać zasadnicze rozróżnienie na usługi priorytetowe i niepriorytetowe, a tym samym uprzywilejowane miejsce tzw. usług „B” w przepisach dotyczących zamówień publicznych. Usługi społeczne i zdrowotne nie mają lub prawie nie mają znaczenia dla rynku wewnętrznego i z reguły są świadczone lokalnie. Woda jest dobrem niezbędnym do życia. Działania w zakresie gospodarki wodnej muszą być zatem bardzo rozważne i uwzględniać aspekty ekologiczne i higieniczne. Zgodnie z art. 17 dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na jednolitym rynku, usługi z zakresu gospodarki wodnej powinny zatem zostać wyłączone z zakresu obowiązywania dyrektywy w sprawie udzielania koncesji.

Poprawka 8

Preambuła, motyw 22

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Ze względu na znaczenie kontekstu kulturowego oraz wrażliwy charakter tych usług, państwa członkowskie powinny dysponować szeroko swobodą w zakresie organizacji wyboru usługodawcy w sposób uznany przez siebie za najbardziej odpowiedni. Przepisy niniejszej dyrektywy nie uniemożliwiają państwom członkowskim stosowania określonych kryteriów jakości przy wyborze usługodawców, takie jak kryteria określone w dobrowolnych europejskich ramach odniesienia na rzecz zapewniania jakości usług społecznych unijnego Komitetu Ochrony Socjalnej.</p>	<p>Ze względu na znaczenie kontekstu kulturowego oraz wrażliwy charakter tych usług, państwa członkowskie powinny dysponować szeroko swobodą w zakresie organizacji wyboru usługodawcy w sposób uznany przez siebie za najbardziej odpowiedni. Przepisy niniejszej dyrektywy nie uniemożliwiają państwom członkowskim stosowania określonych kryteriów jakości przy wyborze usługodawców, takie jak kryteria określone w dobrowolnych europejskich ramach odniesienia na rzecz zapewniania jakości usług społecznych unijnego Komitetu Ochrony Socjalnej.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Państwa członkowskie lub instytucje publiczne zachowują swobodę samodzielnego świadczenia tych usług lub zorganizowania usług społecznych w sposób niewymagający udzielania koncesji, na przykład poprzez zwykłe finansowanie takich usług lub poprzez udzielanie licencji lub zezwoleń wszystkim wykonawcom spełniającym warunki określone wcześniej przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający, bez jakichkolwiek ograniczeń ani kwot, o ile system taki gwarantuje wystarczające upublicznienie i jest zgodny z zasadami przejrzystości i niedyskryminacji.	Państwa członkowskie lub instytucje publiczne zachowują swobodę samodzielnego świadczenia tych usług lub zorganizowania usług społecznych w sposób niewymagający udzielania koncesji, na przykład poprzez zwykłe finansowanie takich usług lub poprzez udzielanie licencji lub zezwoleń wszystkim wykonawcom spełniającym warunki określone wcześniej przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający, bez jakichkolwiek ograniczeń ani kwot, o ile system taki gwarantuje wystarczające upublicznienie i jest zgodny z zasadami przejrzystości i niedyskryminacji.

Uzasadnienie

Komitet proponuje skreślenie tego fragmentu.

Istnieją zezwolenia na prowadzenie określonej działalności, które regulują określone rodzaje działalności i w których wypadku nie jest pożądane przeprowadzanie przetargów. Dotyczy to działań, które nie są realizowane na rzecz danego organu publicznego ani w interesie ogólnym, lecz uznawane przez ten organ za potencjalnie szkodliwe, a zatem wymagające uregulowania. Przykładem jest zezwolenie na świadczenie usług prostytucji. Dlatego też fakt, że liczba danego rodzaju zezwoleń na prowadzenie określonej działalności jest ograniczona, nie powinien automatycznie oznaczać zastosowania przejrzystej procedury udzielania zezwoleń.

Zob. także uzasadnienie do poprawki 4.

Poprawka 9

Preambuła, motyw 25

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
W celu zapewnienia przejrzystości i równego traktowania kryteria udzielania koncesji powinny zawsze być zgodne z pewnymi ogólnymi normami. Powinny one być ujawnione z wyprzedzeniem wszystkim potencjalnym oferentom, dotyczyć przedmiotu umowy i nie powinny dawać instytucji zamawiającej lub podmiotowi zamawiającemu nieograniczonej swobody wyboru. Powinny zapewniać możliwość efektywnej konkurencji, a ich uzupełnienie powinny stanowić wymogi, które umożliwiają skuteczną weryfikację informacji przekazanych przez oferentów. W celu spełnienia tych norm, zapewniając jednocześnie zwiększenie poziomu pewności prawa, państwa członkowskie mogą przewidzieć stosowanie kryterium oferty najkorzystniejszej ekonomicznie.	W celu zapewnienia przejrzystości i równego traktowania kryteria udzielania koncesji powinny zawsze być zgodne z pewnymi ogólnymi normami. Powinny one być ujawnione z wyprzedzeniem wszystkim potencjalnym oferentom, dotyczyć przedmiotu umowy i nie powinny dawać instytucji zamawiającej lub podmiotowi zamawiającemu nieograniczonej swobody wyboru. Powinny zapewniać możliwość efektywnej konkurencji, a ich uzupełnienie powinny stanowić wymogi, które umożliwiają skuteczną weryfikację informacji przekazanych przez oferentów. W celu spełnienia tych norm, zapewniając jednocześnie zwiększenie poziomu pewności prawa, państwa członkowskie mogą przewidzieć stosowanie kryterium oferty najkorzystniejszej ekonomicznie.

Uzasadnienie

Zob. też poprawki 23 i 28.

Poprawka 10

Art. 1, nowy ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Artykuł 1 Przedmiot i zakres stosowania	Artykuł 1 Przedmiot i zakres stosowania <u>3. Koncesje, których wartość nie przekracza ustalonych progów, powinny być udzielane bez uprzedniego zaproszenia do ubiegania się o zamówienie.</u>

Uzasadnienie

Komitet uważa, że omawiana dyrektywa powinna dotyczyć tylko tych koncesji, które mają wpływ na rynek wewnętrzny. W przypadku koncesji, których wartość nie przekracza europejskich progów, nie ma mowy o „transgranicznym wymiarze”, dlatego też rynek wewnętrzny nie wchodzi tu w grę. Dzięki takiemu uzupełnieniu tekstu gwarantuje się instytucjom zamawiającym swobodę decyzyjną.

Poprawka 11

Art. 2 ust. 1 pkt 7

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 2</p> <p>Definicje</p> <p>1. Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:</p> <p>[...]</p> <p>(7) „koncesja na usługi” oznacza umowę o charakterze odpłatnym zawieraną na piśmie pomiędzy co najmniej jedną instytucją zamawiającą lub podmiotem zamawiającym a co najmniej jednym wykonawcą, której przedmiotem jest świadczenie usług innych niż usługi wymienione w pkt. 2) i 4), w przypadku której wynagrodzenie za usługi, które mają być świadczone, stanowi albo wyłącznie prawo do świadczenia usług będących przedmiotem umowy, albo takie prawo wraz z płatnością;</p>	<p>Artykuł 2</p> <p>Definicje</p> <p>1. Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:</p> <p>[...]</p> <p>(7) „koncesja na usługi” oznacza umowę o charakterze odpłatnym zawieraną na piśmie pomiędzy co najmniej jedną instytucją zamawiającą lub podmiotem zamawiającym a co najmniej jednym wykonawcą, której przedmiotem jest świadczenie usług innych niż usługi wymienione w pkt. 2) i 4), w przypadku której wynagrodzenie za usługi, które mają być świadczone, stanowi albo wyłącznie prawo do świadczenia usług będących przedmiotem umowy, albo takie prawo wraz z płatnością;</p> <p><u>„charakter odpłatny”: umowa ma charakter odpłatny, jeśli wzajemnie wiążące zobowiązania, zgodnie z którymi wykonanie tych robót lub usług podlega szczególnym wymogom określonym przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający, są możliwe do wyegzekwowania na gruncie prawa.</u></p>

Uzasadnienie

Należy uściślić, na czym polega rozróżnienie między zezwoleniem, zezwoleniem udzielanym ograniczonej liczbie podmiotów, w przypadku którego instytucja zamawiająca udziela prawa do prowadzenia określonej działalności, oraz koncesją.

Zezwolenie umożliwia poddanie pewnym wymogom sposobu prowadzenia określonej działalności. Niemniej istnieją także zezwolenia, które ograniczają samą działalność. Mowa wtedy o zezwoleniu na prowadzenie określonej działalności lub zezwoleniu udzielanym ograniczonej liczbie podmiotów. Stosuje się je najczęściej ze względów porządku publicznego, zdrowia publicznego i/lub bezpieczeństwa. Chodzi np. o zezwolenie na świadczenie usług prostytucji, hotelarskich i gastronomicznych oraz na kasyna.

Umowa koncesji ma pewne cechy wspólne z takim zezwoleniem na prowadzenie określonej działalności. Najważniejsza różnica polega na tym, że w przypadku umowy koncesji realizacja działania ma istotne znaczenie dla instytucji zamawiającej. Dlatego też w ramach takiej umowy realizacja zadań może zostać wyegzekwowana na gruncie prawa. Jeśli realizacja zadania, którego dotyczy prawo do świadczenia usług, jest możliwa do wyegzekwowania na gruncie prawa, wówczas można przyjąć, że umowa ma „charakter odpłatny”. To kryterium ma też zastosowanie do definicji zamówienia publicznego.

Istotne jest, by pozostawić instytucjom zamawiającym i państwom członkowskim swobodę decyzji odnośnie do tego, za pomocą jakiego instrumentu będą wykonywać swoje zadania. Zezwolenie, zezwolenie na prowadzenie określonej działalności i zezwolenie udzielane ograniczonej liczbie podmiotów powinny zostać wyłączone z zakresu dyrektywy. Nie jest pożądane, aby w przypadku udzielania tego rodzaju zezwoleń miał zastosowanie obowiązek przejrzystości czy, w stosownych wypadkach, obowiązek przetargu. Przepisy krajowe oraz regionalne i lokalne powinny stanowić podstawę umożliwiającą określenie, komu można udzielić zezwolenia. Z motywu 6 w preambule wynika, że Komisja Europejska podziela taki pogląd.

Definicja koncesji odnosi się wprawdzie do formy umowy, jednak kryteria te zostały wyjaśnione w sposób funkcjonalny. W rezultacie może dojść do tego, że zezwolenie jednak zostanie potraktowane jako koncesja. W związku z tym w preambule i w definicji koncesji należy uściślić, na czym polega różnica między zezwoleniem (na prowadzenie określonej działalności) a koncesją.

Poprawka 12

Art. 2 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 2</p> <p><i>Definicje</i></p> <p>2. Przyznanie prawa do eksploatacji obiektu budowlanego lub świadczenia usług, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, 4 i 7 obejmuje przeniesienie na koncesjonariusza zasadniczej części ryzyka ekonomicznego wykonywania koncesji. Uznaje się, że koncesjonariusz przejmuje zasadniczą część ryzyka ekonomicznego wykonywania koncesji, jeśli nie ma gwarancji odzyskania poniesionych nakładów inwestycyjnych ani kosztów poniesionych w związku z eksploatacją obiektów budowlanych lub wykonywaniem usług będących przedmiotem koncesji. [...]</p>	<p>Artykuł 2</p> <p><i>Definicje</i></p> <p>2. Przyznanie prawa do eksploatacji obiektu budowlanego lub świadczenia usług, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, 4 i 7 obejmuje przeniesienie na koncesjonariusza zasadniczej części ryzyka ekonomicznego wykonywania koncesji. Uznaje się, że koncesjonariusz przejmuje zasadniczą część ryzyka ekonomicznego <u>ryzyko ekonomiczne</u> wykonywania koncesji, jeśli nie ma gwarancji odzyskania poniesionych nakładów inwestycyjnych ani kosztów poniesionych w związku z eksploatacją obiektów budowlanych lub wykonywaniem usług będących przedmiotem koncesji. [...]</p>

Uzasadnienie

Należy skreślić określenie „zasadnicza część” odnoszące się do ryzyka ekonomicznego. Wyróżnienie czy stwierdzenie znacznego ryzyka ekonomicznego i oddzielenie go od zadania publicznego ogólnie stwarza poważne problemy w praktyce gmin. Zawarta we wniosku dotyczącym dyrektywy definicja „zasadniczej części ryzyka ekonomicznego” znacznie wykracza poza ramy orzecznictwa ETS, które nie stawia zbyt dużych wymogów względem ryzyka ekonomicznego. Nawet w przypadku konieczności przyłączenia i użytkowania w dziedzinie dystrybucji wody (wyrok ETS C-206/08 z 10 września 2009 r., sprawa Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha, pkt 72–76), Trybunał uznał, że chodzi o koncesję na usługi bez obowiązku przeprowadzania procedury zamówienia publicznego.

Poprawka 13

Art. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 5</p> <p><i>Progi</i></p> <p>1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do następujących koncesji, których wartość wynosi nie mniej niż 5 000 000 EUR:</p> <p>a) koncesji zawartych przez podmioty zamawiające w celu realizacji jednego z rodzajów działalności, o których mowa w załączniku III;</p> <p>b) koncesji zawartych przez instytucje zamawiające.</p> <p>2. Koncesje na usługi, których wartość wynosi nie mniej niż 2 500 000 EUR, lecz nie więcej niż 5 000 000 EUR, innych niż usługi społeczne i inne szczególne usługi, podlegają obowiązkowi publikacji ogłoszenia o udzieleniu koncesji zgodnie z art. 27 i 28.</p>	<p>Artykuł 5</p> <p><i>Progi</i></p> <p>1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do następujących koncesji, których wartość wynosi nie mniej niż 5 000 000 EUR, <u>w wypadku koncesji o okresie obowiązywania do 5 lat:</u></p> <p>a) koncesji zawartych przez podmioty zamawiające w celu realizacji jednego z rodzajów działalności, o których mowa w załączniku III;</p> <p>b) koncesji zawartych przez instytucje zamawiające.</p> <p><u>Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do następujących koncesji, których wartość wynosi nie mniej niż 10 000 000 EUR, w wypadku koncesji o okresie obowiązywania przekraczającym 5 lat:</u></p> <p>a) <u>koncesji zawartych przez podmioty zamawiające w celu realizacji jednego z rodzajów działalności, o których mowa w załączniku III;</u></p> <p>b) <u>koncesji zawartych przez instytucje zamawiające.</u></p> <p>2. Koncesje na usługi <u>o okresie obowiązywania do 5 lat</u>, których wartość wynosi nie mniej niż 2 500 000 EUR, lecz nie więcej niż 5 000 000 EUR, innych niż usługi społeczne i inne szczególne usługi, podlegają obowiązkowi publikacji ogłoszenia o udzieleniu koncesji zgodnie z art. 27 i 28.</p> <p><u>Koncesje na usługi o okresie obowiązywania przekraczającym 5 lat, których wartość wynosi nie mniej niż 5 000 000 EUR, lecz nie więcej niż 10 000 000 EUR, innych niż usługi społeczne i inne szczególne usługi, podlegają obowiązkowi publikacji ogłoszenia o udzieleniu koncesji zgodnie z art. 27 i 28.</u></p>

Uzasadnienie

Koncesje mogą mieć długi okres obowiązywania, ponieważ dany przedsiębiorca musi mieć możliwość uzyskania zwrotu z zainwestowanych przez siebie środków. W przypadku koncesji z długim okresem obowiązywania próg w wysokości 5 000 000 EUR dla całej wartości koncesji okazuje się niski. Roczna kwota, jaką dzięki koncesji zarabia przedsiębiorca, nie jest jednak na tyle wysoka, by wpływała na rynek wewnętrzny. Stąd też zaleca się wprowadzenie rozróżnienia.

Poprawka 14

Art. 6 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 6</p> <p><i>Metody obliczania szacunkowej wartości koncesji</i></p> <p>2. Szacunkową wartość koncesji oblicza się jako wartość całości robót budowlanych lub usług, nawet zakupionych w ramach różnych umów, o ile umowy te są częścią jednego projektu. Na występowanie jednego projektu wskazuje uprzednie opracowanie przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający ogólnego planu i koncepcji, fakt, że różne nabyte elementy pełnią jedną funkcję gospodarczą i techniczną lub że są w inny sposób logicznie powiązane.</p> <p>W przypadku gdy instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający przewiduje nagrody lub wynagrodzenia dla kandydatów lub oferentów, uwzględnia je on przy obliczaniu szacunkowej wartości koncesji.</p>	<p>Artykuł 6</p> <p><i>Metody obliczania szacunkowej wartości koncesji</i></p> <p>2. Szacunkową wartość koncesji oblicza się <u>na podstawie elementów stanowiących jedną całość pod względem technicznym, funkcjonalnym i/lub ekonomicznym</u> jako wartość całości robót budowlanych lub usług, nawet zakupionych w ramach różnych umów, o ile umowy te są częścią jednego projektu. Na występowanie jednego projektu wskazuje uprzednie opracowanie przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający ogólnego planu i koncepcji, fakt, że różne nabyte elementy pełnią jedną funkcję gospodarczą i techniczną lub że są w inny sposób logicznie powiązane.</p> <p>W przypadku gdy instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający przewiduje nagrody lub wynagrodzenia dla kandydatów lub oferentów, uwzględnia je on przy obliczaniu szacunkowej wartości koncesji.</p>

Uzasadnienie

Zob. poprawkę 8.

Poprawka 15

Art. 8 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 8</p> <p><i>Wyłączenia dotyczące koncesji udzielonych przez instytucje zamawiające i podmioty zamawiające</i></p> <p>5. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do koncesji na usługi w zakresie:</p> <p>a) nabycia lub najmu/dzierżawy, bez względu na sposób finansowania, gruntu, istniejących budynków lub innych nieruchomości lub praw do nich; zakres niniejszej dyrektywy obejmuje jednakże koncesje na usługi finansowe, udzielone w dowolnej formie równocześnie z zawarciem umowy nabycia lub najmu/dzierżawy, przed jej zawarciem lub po jej zawarciu;</p> <p>b) zamówień udzielanych przez nadawców na potrzeby nabycia, opracowania, produkcji lub koprodukcji materiałów programowych przeznaczonych do nadawania, zdefiniowanego jako transmisja i rozpowszechnianie za pośrednictwem dowolnej sieci elektronicznej, ani do koncesji dotyczących czasu antenowego udzielanych nadawcom;</p> <p>c) usług arbitrażowych lub pojednawczych;</p>	<p>Artykuł 8</p> <p><i>Wyłączenia dotyczące koncesji udzielonych przez instytucje zamawiające i podmioty zamawiające</i></p> <p>5. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do koncesji na usługi w zakresie:</p> <p>a) nabycia lub najmu/dzierżawy, bez względu na sposób finansowania, gruntu, istniejących budynków lub innych nieruchomości lub praw do nich; zakres niniejszej dyrektywy obejmuje jednakże koncesje na usługi finansowe, udzielone w dowolnej formie równocześnie z zawarciem umowy nabycia lub najmu/dzierżawy, przed jej zawarciem lub po jej zawarciu;</p> <p>b) zamówień udzielanych przez nadawców na potrzeby nabycia, opracowania, produkcji lub koprodukcji materiałów programowych przeznaczonych do nadawania, zdefiniowanego jako transmisja i rozpowszechnianie za pośrednictwem dowolnej sieci elektronicznej, ani do koncesji dotyczących czasu antenowego udzielanych nadawcom;</p> <p>c) usług arbitrażowych lub pojednawczych;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>d) usług finansowych związanych z emisją, sprzedażą, zakupem lub zbyciem papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, usług banku centralnego oraz operacji przeprowadzanych z Europejskim Instrumentem Stabilności Finansowej (EFSF);</p> <p>e) umów o pracę;</p> <p>f) usług transportu lotniczego świadczonych w oparciu o udzieloną koncesję w rozumieniu rozporządzenia (WE) 1008/2008 ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾;</p> <p>g) usług publicznych w zakresie transportu pasażerskiego w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.</p>	<p>d) usług finansowych związanych z emisją, sprzedażą, zakupem lub zbyciem papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, usług banku centralnego oraz <u>transakcji operacji</u> przeprowadzanych z Europejskim Instrumentem Stabilności Finansowej (EFSF) <u>i operacji, które służą pozyskiwaniu środków finansowych lub kapitału przez instytucje zamawiające</u>;</p> <p>e) umów o pracę;</p> <p>f) usług transportu lotniczego świadczonych w oparciu o udzieloną koncesję w rozumieniu rozporządzenia (WE) 1008/2008 ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾;</p> <p>g) usług publicznych w zakresie transportu pasażerskiego w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾;</p> <p><u>h) opieki medycznej, transportu chorych i ofiar wypadków, ochrony ludności przed zagrożeniami dnia codziennego oraz przed nadzwyczajnymi zagrożeniami kryzysowymi;</u></p> <p><u>i) usług związanych z pozyskiwaniem, dystrybucją i dostarczaniem wody pitnej oraz odprowadzaniem ścieków.</u></p>
<p>Nadawanie, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), obejmuje transmisję i rozpowszechnianie za pośrednictwem dowolnej sieci elektronicznej.</p>	<p>Nadawanie, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), obejmuje transmisję i rozpowszechnianie za pośrednictwem dowolnej sieci elektronicznej.</p>
<p>⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty.</p> <p>⁽²⁾ Dz.U. L 293 z 31.10.2008, s. 3.</p> <p>⁽³⁾ Dz.U. L 315 z 3.12.2007.</p>	<p>⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty.</p> <p>⁽²⁾ Dz.U. L 293 z 31.10.2008, s. 3.</p> <p>⁽³⁾ Dz.U. L 315 z 3.12.2007.</p>

Uzasadnienie

Spójność z poprawką 5 do motywu 11.

Poprawka 16

Art. 15 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 15</p> <p>Stosunki między instytucjami publicznymi</p> <p>1. Koncesja udzielona przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 innej osobie prawnej wykracza poza zakres stosowania niniejszej dyrektywy, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <p>a) instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający sprawuje nad daną osobą prawną kontrolę podobną do kontroli, jaką sprawuje nad własnymi jednostkami;</p> <p>b) co najmniej 90 % działalności tej osoby prawnej jest prowadzone na potrzeby instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego, które sprawują kontrolę, lub na potrzeby innych osób prawnych kontrolowanych przez tę instytucję zamawiającą lub ten podmiot zamawiający;</p>	<p>Artykuł 15</p> <p>Stosunki między instytucjami publicznymi</p> <p>1. Koncesja udzielona przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 innej osobie prawnej wykracza poza zakres stosowania niniejszej dyrektywy, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <p>a) instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający sprawuje nad daną osobą prawną kontrolę podobną do kontroli, jaką sprawuje nad własnymi jednostkami;</p> <p>b) co najmniej 80% <u>będącej przedmiotem koncesji</u> działalności tej osoby prawnej jest prowadzone na potrzeby instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego, które sprawują kontrolę, lub na potrzeby innych osób prawnych kontrolowanych przez tę instytucję zamawiającą lub ten podmiot zamawiający;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>c) w kontrolowanej osobie prawnej nie posiadają udziałów podmioty prywatne.</p> <p>Uznaje się, że instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 sprawuje nad daną osobą prawną kontrolę podobną do kontroli, jaką sprawuje nad własnymi jednostkami w rozumieniu akapitu pierwszego lit. a), jeżeli wywiera decydujący wpływ zarówno na cele strategiczne, jak i na istotne decyzje kontrolowanej osoby prawnej.</p>	<p>c) w kontrolowanej osobie prawnej nie posiadają <u>aktywnych</u> udziałów podmioty prywatne.</p> <p>Uznaje się, że instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 sprawuje nad daną osobą prawną kontrolę podobną do kontroli, jaką sprawuje nad własnymi jednostkami w rozumieniu akapitu pierwszego lit. a), jeżeli wywiera decydujący wpływ zarówno na cele strategiczne, jak i na istotne decyzje kontrolowanej osoby prawnej.</p>

Poprawka 17

Art. 15 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 15</p> <p>Stosunki między instytucjami publicznymi</p> <p>2. Ustęp 1 ma także zastosowanie w przypadku, gdy kontrolowany podmiot będący instytucją zamawiającą lub podmiotem zamawiającym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 udziela koncesji podmiotowi sprawującemu nad nim kontrolę lub innej osobie prawnej kontrolowanej przez tę instytucję zamawiającą, pod warunkiem że w osobie prawnej, której udziela się koncesji publicznej, nie posiadają udziałów podmioty prywatne.</p>	<p>Artykuł 15</p> <p>Stosunki między instytucjami publicznymi</p> <p>2. Ustęp 1 ma także zastosowanie w przypadku, gdy kontrolowany podmiot będący instytucją zamawiającą lub podmiotem zamawiającym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 udziela koncesji <u>organowi lub organom sprawującym podmiotowi sprawującemu</u> nad nim kontrolę lub innej osobie prawnej kontrolowanej przez tę instytucję zamawiającą, pod warunkiem że w osobie prawnej, której udziela się koncesji publicznej, nie posiadają <u>aktywnych</u> udziałów podmioty prywatne.</p>

Uzasadnienie

Zastrzeżenie to powinno dotyczyć wyłącznie „operacyjnych” czy „aktywnych” prywatnych udziałów kapitałowych w kontrolowanej osobie prawnej, które mogłyby wpływać na decyzje zarządcze kontrolowanej osoby prawnej. Powinno to umożliwić inwestycje czysto kapitałowe w osobę prawną, takie jak na przykład wkłady ciche, nie naruszając odstępstw przewidzianych dla wewnętrznego udzielenia zamówienia czy horyzontalnej współpracy publiczno-publicznej. Tym tokiem idzie też argumentacja samej Komisji w komunikacie z 5.2.2008 w sprawie zinstytucjonalizowanych partnerstw publiczno-prywatnych. Otwarcie na inwestycje czysto kapitałowe jest niezbędne, aby umożliwić samorządom terytorialnym zapewnienie oferty usług dla obywateli po przystępnych cenach.

Poprawka 18

Art. 15 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 15</p> <p>Stosunki między instytucjami publicznymi</p> <p>3. Instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1, które nie sprawują nad osobą prawną kontroli w rozumieniu ust. 1, mogą udzielić koncesji osobie prawnej, nad którą sprawuje kontrolę wspólnie z innymi instytucjami zamawiającymi lub podmiotami zamawiającymi, bez zastosowania przepisów niniejszej dyrektywy, jeżeli spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 sprawują wspólnie nad daną osobą prawną kontrolę podobną do kontroli, jaką sprawuje nad własnymi jednostkami;</p>	<p>Artykuł 15</p> <p>Stosunki między instytucjami publicznymi</p> <p>3. Instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1, które nie sprawują nad osobą prawną kontroli w rozumieniu ust. 1, mogą udzielić koncesji osobie prawnej, nad którą sprawuje kontrolę wspólnie z innymi instytucjami zamawiającymi lub podmiotami zamawiającymi, bez zastosowania przepisów niniejszej dyrektywy, jeżeli spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 sprawują wspólnie nad daną osobą prawną kontrolę podobną do kontroli, jaką sprawuje nad własnymi jednostkami;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>b) co najmniej 90 % działalności tej osoby prawnej jest prowadzone na potrzeby instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1, które sprawują kontrolę, lub na potrzeby innych osób prawnych kontrolowanych przez tę samą instytucję zamawiającą lub ten sam podmiot zamawiający;</p> <p>c) w kontrolowanej osobie prawnej nie posiadają udziałów podmioty prywatne.</p> <p>Do celów lit. a) uznaje się, że instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 sprawują wspólnie kontrolę nad daną osobą prawną, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <p>a) w skład organów decyzyjnych kontrolowanej osoby prawnej wchodzi przedstawiciele wszystkich uczestniczących instytucji zamawiających lub podmiotów zamawiających w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1;</p> <p>b) wspomniane instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 mogą wspólnie wywierać decydujący wpływ na cele strategiczne oraz istotne decyzje kontrolowanej osoby prawnej;</p> <p>c) kontrolowana osoba prawna nie działa w interesie innym niż interes powiązanych z nią instytucji publicznych;</p> <p>d) kontrolowana osoba prawna nie czerpie żadnego zysku, poza zwrotem rzeczywiście poniesionych kosztów, z zamówień publicznych udzielanych jej przez instytucje zamawiające.</p>	<p>b) co najmniej 80 90 % będącej przedmiotem zamówienia działalności tej osoby prawnej jest prowadzone na potrzeby instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1, które sprawują kontrolę, lub na potrzeby innych osób prawnych kontrolowanych przez tę samą instytucję zamawiającą lub ten sam podmiot zamawiający;</p> <p>c) w kontrolowanej osobie prawnej nie posiadają <u>aktywnych</u> udziałów podmioty prywatne.</p> <p>Do celów lit. a) uznaje się, że instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 sprawują wspólnie kontrolę nad daną osobą prawną, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <p>a) w skład organów decyzyjnych kontrolowanej osoby prawnej wchodzi przedstawiciele wszystkich uczestniczących instytucji zamawiających lub podmiotów zamawiających w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1;</p> <p>b) wspomniane instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 mogą wspólnie wywierać decydujący wpływ na cele strategiczne oraz istotne decyzje kontrolowanej osoby prawnej;</p> <p>c) kontrolowana osoba prawna nie działa w interesie innym niż interes powiązanych z nią instytucji publicznych;</p> <p>d) kontrolowana osoba prawna nie czerpie żadnego zysku, poza zwrotem rzeczywiście poniesionych kosztów, z zamówień publicznych udzielanych jej przez instytucje zamawiające.</p>

Uzasadnienie

Spójność z poprawką 16, dotycząca art. 15 ust. 1.

Poprawka 19

Art. 15 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 15 <i>Stosunki między instytucjami publicznymi</i></p> <p>4. Umowy zawartej między dwiema lub więcej instytucjami zamawiającymi lub podmiotami zamawiającymi w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 nie uznaje się za koncesję w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 niniejszej dyrektywy, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <p>a) umowa ustanawia prawdziwą współpracę między uczestniczącymi instytucjami zamawiającymi lub podmiotami zamawiającymi, mającą na celu wspólną realizację ich zadań publicznych i obejmującą wzajemne prawa i obowiązki stron;</p> <p>b) umowa podlega wyłącznie względem interesu publicznego;</p> <p>c) uczestniczące instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające nie prowadzą na otwartym rynku więcej niż 10 % mierzonych obrotami działalności, której dotyczy umowa;</p> <p>d) umowa nie obejmuje przekazywania między uczestniczącymi instytucjami zamawiającymi lub podmiotami zamawiającymi środków finansowych innych niż środki stanowiące zwrot rzeczywiście poniesionych kosztów robót budowlanych, usług lub dostaw;</p> <p>e) w żadnej uczestniczącej instytucji zamawiającej lub podmiotach zamawiających nie posiadają udziałów podmioty prywatne.</p>	<p>Artykuł 15 <i>Stosunki między instytucjami publicznymi</i></p> <p>4. Umowy zawartej między dwiema lub więcej instytucjami zamawiającymi lub podmiotami zamawiającymi w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 nie uznaje się za koncesję w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 niniejszej dyrektywy, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:</p> <p>a) umowa ustanawia prawdziwą współpracę między uczestniczącymi instytucjami zamawiającymi lub podmiotami zamawiającymi, mającą na celu wspólną realizację ich zadań publicznych i obejmującą wzajemne prawa i obowiązki stron;</p> <p>b) umowa podlega wyłącznie względem interesu publicznego;</p> <p>c) uczestniczące <u>zasadnicza część działalności prowadzonej przez</u> instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające <u>nie prowadzą na otwartym rynku więcej niż 10 % mierzonych obrotami działalności, której dotyczy umowa</u> nie jest ukierunkowana na otwarty rynek;</p> <p>d) umowa nie obejmuje przekazywania między uczestniczącymi instytucjami zamawiającymi lub podmiotami zamawiającymi środków finansowych innych niż środki stanowiące zwrot rzeczywiście poniesionych kosztów robót budowlanych, usług lub dostaw;</p> <p>e) w żadnej uczestniczącej instytucji zamawiającej lub podmiotach zamawiających nie posiadają <u>aktywnych</u> udziałów podmioty prywatne.</p>

Uzasadnienie

Umowy koncesji zawierane między instytucjami zamawiającymi powinny (w ramach odpowiedzialnego zarządzania wpływami z podatków) być całkowicie wyłączone z zakresu przepisów w sprawie zamówień, z zachowaniem warunków określonych w podpunktach c–e).

Institucje zamawiające powinny także mieć możliwość współpracy w dziedzinach, które nie dotyczą bezpośrednich służb użyteczności publicznej. Może chodzić np. o współpracę w zakresie procesów, które ułatwiają i wspierają ich działanie, jak np. ICT, mieszkalnictwo, zaopatrzenie i usługi gastronomiczne.

Taka współpraca między instytucjami zarządzającymi nie zawsze jest oparta na równości stron. Zdarza się, że większe organy władzy publicznej wykonują działania na rzecz mniejszych. Dlatego jest pożądane, aby jedna instytucja zamawiająca mogła wykonywać umowę koncesji na rzecz innej. Jest to istotne z punktu widzenia racjonalnego zarządzania środkami publicznymi.

Europejski Trybunał Sprawiedliwości nie stwierdził, że uczestniczące instytucje zamawiające mogą prowadzić na otwartym rynku maksymalnie 10 % działalności mierzonej obrotami. To, jak duży powinien to być odsetek, musi zależeć od rodzaju działalności i innych istotnych czynników. Ważne, by nie wszystkie rodzaje prywatnego udziału wykluczały objęcie wyłączeniem. Tylko w przypadku aktywnego udziału, tzn. gdy udziałowiec jest przedsiębiorstwem prywatnym działającym na rynku, powinien wystąpić obowiązek stosowania procedury udzielenia zamówienia.

Poprawka 20

Art. 15 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 15</p> <p><i>Stosunki między instytucjami publicznymi</i></p> <p>5. Brak udziałów podmiotów prywatnych, o którym mowa w ust. 1–4, weryfikuje się na etapie udzielenia koncesji lub zawarcia umowy.</p> <p>Wyłączenia przewidziane w niniejszym artykule przestają obowiązywać w chwili nabycia udziałów przez podmiot prywatny, skutkując obowiązkiem otwarcia realizowanych koncesji na konkurencję przez zastosowanie zwykłych procedur udzielania koncesji.</p>	<p>Artykuł 15</p> <p><i>Stosunki między instytucjami publicznymi</i></p> <p>5. Brak udziałów podmiotów prywatnych, o którym mowa w ust. 1–4, weryfikuje się na etapie udzielenia koncesji lub zawarcia umowy.</p> <p>Wyłączenia przewidziane w niniejszym artykule przestają obowiązywać w chwili nabycia udziałów przez podmiot prywatny, skutkując obowiązkiem otwarcia realizowanych koncesji na konkurencję przez zastosowanie zwykłych procedur udzielania koncesji.</p>

Uzasadnienie

Z uwagi na wytyczone cele dotyczące uproszczenia i zredukowania prawa dotyczącego koncesji należy unikać zbyt daleko idących wyjaśnień w tekście aktu, które nie prowadzą do większej pewności prawa oraz wychodzą poza zakres orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Poprawka 21

Art. 26 ust. 3

Projekt opinii	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 26</p> <p><i>Ogłoszenia o koncesji</i></p> <p>3. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające zamierzające udzielić koncesji na usługi społeczne i inne szczególne usługi informują o swoim zamiarze planowanego udzielenia koncesji poprzez publikację wstępnego ogłoszenia informacyjnego tak szybko, jak to możliwe po rozpoczęciu roku budżetowego. Ogłoszenia te zawierają informacje określone w załączniku XIII.</p>	<p>Artykuł 26</p> <p><i>Ogłoszenia o koncesji</i></p> <p>3. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające zamierzające udzielić koncesji na usługi społeczne i inne szczególne usługi informują o swoim zamiarze planowanego udzielenia koncesji poprzez publikację wstępnego ogłoszenia informacyjnego tak szybko, jak to możliwe po rozpoczęciu roku budżetowego. Ogłoszenia te zawierają informacje określone w załączniku XIII.</p>

Uzasadnienie

Usługi społeczne nie mają lub prawie nie mają znaczenia dla rynku wewnętrznego i z reguły są świadczone lokalnie. Dlatego też w tej dziedzinie przedstawione obowiązki przekazywania informacji stanowią nieproporcjonalne obciążenie dla podmiotów zamawiających. Zwłaszcza w tym sektorze usług nie można zatem zaostriżyć uregulowań, jeśli chce się osiągnąć główny cel reformy, jakim jest uproszczenie prawa dotyczącego koncesji.

Poprawka 22

Art. 35

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 35</p> <p><i>Gwarancje proceduralne</i></p> <p>1. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające zawierają – w ogłoszeniu o koncesji, w zaproszeniu do składania ofert lub w dokumentach specyfikujących koncesję – opis koncesji, kryteria udzielenia koncesji oraz minimalne wymagania, jakie należy spełnić. Informacje te muszą być wystarczające do ustalenia charakteru i zakresu koncesji, tak aby umożliwić wykonawcom podjęcie decyzji dotyczącej złożenia wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie koncesji. Opis, kryteria udzielenia koncesji oraz minimalne wymagania nie mogą być zmieniane w trakcie negocjacji.</p>	<p>Artykuł 35</p> <p><i>Gwarancje proceduralne</i></p> <p>1. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające zawierają – w ogłoszeniu o koncesji, w zaproszeniu do składania ofert lub w dokumentach specyfikujących koncesję – opis koncesji, kryteria udzielenia koncesji oraz minimalne wymagania, jakie należy spełnić. Informacje te muszą być wystarczające do ustalenia charakteru i zakresu koncesji, tak aby umożliwić wykonawcom podjęcie decyzji dotyczącej złożenia wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie koncesji. Opis, kryteria udzielenia koncesji oraz minimalne wymagania nie mogą być zmieniane w trakcie negocjacji.</p> <p><u>Instytucje zamawiające mogą w trakcie procedury, jednak przed otrzymaniem ofert, dostosowywać wymogi minimalne i kryteria udzielenia koncesji bez wprowadzania korekty wymagającej ogólnego ogłoszenia, jeśli zmiana ta nie ma wpływu na grono kandydatów. Instytucje zamawiające powinny poinformować o tym zainteresowanych kandydatów i przewidzieć rozsądne przedłużenie terminu składania ofert.</u></p> <p>2. <u>Na wniosek zainteresowanej strony, instytucja zamawiająca informuje tak szybko, jak to możliwe, a w każdym razie w terminie 15 dni od otrzymania pisemnego wniosku:</u></p> <p>a) <u>każdego niewybranego kandydata o powodach odrzucenia jego wniosku;</u></p> <p>b) <u>każdego niewybranego oferenta o powodach odrzucenia jego oferty, w tym – w przypadkach określonych w art. 32 ust. 5 i 6 – o powodach decyzji o braku równowagi lub decyzji stanowiącej, że roboty budowlane, dostawy lub usługi nie spełniają wymagań wydajnościowych lub funkcjonalnych;</u></p> <p>c) <u>każdego oferenta, który złożył dopuszczalną ofertę, o cechach i relatywnych przewagach oferty, która została wybrana, jak również o nazwie/imieniu i nazwisku zwycięskiego oferenta lub nazwach/imionach i nazwiskach stron umowy ramowej;</u></p> <p>d) <u>każdego oferenta, który złożył dopuszczalną ofertę, o przebiegu i postępie negocjacji i dialogu z oferentami.</u></p> <p>3. <u>Instytucje zamawiające mogą jednak podjąć decyzję o nieudzielaniu pewnych informacji, o których mowa w ust. 6, dotyczących koncesji, jeżeli ich ujawnienie mogłoby utrudnić stosowanie przepisów prawa lub byłoby sprzeczne z interesem publicznym, mogłoby szkodzić uzasadnionym interesom handlowym wykonawców publicznych lub prywatnych bądź mogłoby zaszkodzić uczciwej konkurencji między nimi.</u></p>

Uzasadnienie

W trakcie procedury instytucja zamawiająca może uznać, że koncesja wymaga zmian bądź dostosowań w następstwie zapytań i uwag zgłoszonych przez oferentów. W ramach negocjacji bądź sesji dialogu instytucja zamawiająca próbuje lepiej dopasować popyt i podaż. Dlatego musi istnieć możliwość częściowej zmiany i uzupełnienia wymogów minimalnych i kryteriów udzielania koncesji na podstawie nowych pomysłów, które pojawiają się w trakcie negocjacji czy sesji dialogu. W przeciwnym razie procedura przetargowa traci swój sens.

Obecnie w przypadku istotnych zmian procedurę należy zablokować, a następnie rozpisać zamówienie na nowo. Komitet zaleca więc, by umożliwić organom zamawiającym prostą modyfikację koncesji, np. w postaci oficjalnej korekty z nieznacznym wydłużeniem terminu składania ofert.

Poprawka 23

Art. 36 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 36</p> <p>Kwalifikacja i ocena podmiotowa kandydatów</p> <p>1. Instytucje zamawiające określają w ogłoszeniu o koncesji warunki udziału dotyczące:</p> <p>a) kompetencji do prowadzenia działalności zawodowej;</p> <p>b) sytuacji ekonomicznej i finansowej;</p> <p>c) zdolności technicznej i zawodowej.</p> <p>Instytucje zamawiające ograniczają warunki udziału do tych, które są odpowiednie dla zagwarantowania, że kandydat lub oferent posiada zdolność prawną i finansową oraz zdolność handlową i techniczną niezbędne do wykonywania udzielanej koncesji. Wszystkie wymagania muszą być związane z przedmiotem koncesji i być ściśle proporcjonalne do tego przedmiotu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia rzeczywistej konkurencji.</p> <p>Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające określają również w ogłoszeniu o koncesji referencje, jakie należy przedłożyć na dowód posiadania przez wykonawcę wspomnianej zdolności. Wymogi dotyczące tych referencji muszą być niedyskryminacyjne i współmierne do przedmiotu koncesji.</p>	<p>Artykuł 36</p> <p>Kwalifikacja i ocena podmiotowa kandydatów</p> <p>1. Instytucje zamawiające określają w ogłoszeniu o koncesji <u>lub w dokumentach dotyczących koncesji</u> warunki udziału dotyczące:</p> <p>a) kompetencji do prowadzenia działalności zawodowej;</p> <p>b) sytuacji ekonomicznej i finansowej;</p> <p>c) zdolności technicznej i zawodowej.</p> <p>Instytucje zamawiające ograniczają warunki udziału do tych, które są odpowiednie dla zagwarantowania, że kandydat lub oferent posiada zdolność prawną i finansową oraz zdolność handlową i techniczną niezbędne do wykonywania udzielanej koncesji. <u>Wszystkie wymagania muszą być związane z przedmiotem koncesji i być ściśle proporcjonalne do tego przedmiotu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia rzeczywistej konkurencji. W wymaganiach musi zostać uwzględniona potrzeba zagwarantowania skutecznej konkurencji.</u></p> <p>Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające określają również w ogłoszeniu o koncesji referencje, jakie należy przedłożyć na dowód posiadania przez wykonawcę wspomnianej zdolności. Wymogi dotyczące tych referencji muszą być niedyskryminacyjne i współmierne do przedmiotu koncesji.</p>

Uzasadnienie

Zob. też poprawki 2 i 28.

Poprawka 24

Art. 36 ust. 7

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 36</p> <p>Kwalifikacja i ocena podmiotowa kandydatów</p> <p>7. Państwa członkowskie mogą postanowić, że instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające mogą wykluczyć z udziału w postępowaniu o udzielenie koncesji każdego wykonawcę, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków: [...]</p>	<p>Artykuł 36</p> <p>Kwalifikacja i ocena podmiotowa kandydatów</p> <p>7. Państwa członkowskie Instytucje zamawiające mogą postanowić, że instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające mogą wykluczyć z udziału w postępowaniu o udzielenie koncesji każdego wykonawcę, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków: [...]</p>

Uzasadnienie

Zdaniem Komitetu leży to w kompetencjach instytucji zamawiających.

Poprawka 25

Art. 38 nowy ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 38</p> <p>Termin składania wniosków o koncesję</p>	<p>Artykuł 38</p> <p>Termin składania wniosków o koncesję</p> <p><u>3. W przypadku gdy instytucje zamawiające i podmioty zamawiające pragną zastosować koncesję, publikują ogłoszenie z opisem koncesji w celu poinformowania o niej stron. Instytucje zamawiające przewidują termin co najmniej 14 dni, w którym strony mogą wyrazić zainteresowanie koncesją. Jeśli zainteresowanie wyrazi kilka podmiotów, instytucja zamawiająca zaprasza je do złożenia ofert. Przyjmuje się termin co najmniej 52 dni na złożenie ofert, licząc od daty wysłania zaproszenia. Jeśli zainteresowanie wyrazi tylko jeden podmiot, instytucja zamawiająca może przeprowadzić z nim negocjacje.</u></p>

Uzasadnienie

Niektóre koncesje nie budzą dużego zainteresowania. Nie ma potrzeby przeprowadzania kompletnej procedury, jeśli zainteresowanie wyraził tylko jeden podmiot. Ponadto w takiej sytuacji swobodne negocjacje pozwolą osiągnąć efekt korzystniejszy dla instytucji zamawiającej.

Poprawka 26

Art. 29 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 39</p> <p>Kryteria udzielenia koncesji</p> <p>2. Kryteria udzielania koncesji muszą być związane z przedmiotem koncesji i nie mogą dawać instytucji zamawiającej lub podmiotowi zamawiającemu nieograniczonej swobody wyboru.</p>	<p>Artykuł 39</p> <p>Kryteria udzielenia koncesji</p> <p>2. Kryteria udzielania koncesji muszą być związane z przedmiotem koncesji i nie mogą dawać instytucji zamawiającej lub podmiotowi zamawiającemu nieograniczonej swobody wyboru.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Kryteria te zapewniają faktyczną konkurencję i są uzupełniane wymaganiami, które umożliwiają skuteczną weryfikację informacji przedstawianych przez oferentów. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające dokonują skutecznej weryfikacji – na podstawie informacji i dowodów przedstawionych przez oferentów – tego, czy oferty spełniają kryteria udzielenia koncesji.	Kryteria te zapewniają faktyczną konkurencję i są uzupełniane wymaganiami, które umożliwiają skuteczną weryfikację informacji przedstawianych przez oferentów. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające dokonują skutecznej weryfikacji – na podstawie informacji i dowodów przedstawionych przez oferentów – tego, czy oferty spełniają kryteria udzielenia koncesji.

Uzasadnienie

Ten przepis jest zbędny. Nie wnosi żadnej wartości dodanej i powinien być skreślony z myślą o pożądanym uproszczeniu prawodawstwa. Jego treść jest już zawarta w ogólnych zasadach prawa pierwotnego.

Poprawka 27

Art. 39 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 39</p> <p>Kryteria udzielenia koncesji</p> <p>4. Państwa członkowskie mogą ustanowić wymóg udzielania przez instytucje zamawiające i podmioty zamawiające koncesji w oparciu o kryterium oferty najkorzystniejszej ekonomicznie, zgodnie z ust. 2. Kryteria te, oprócz kryterium ceny lub kosztów, mogą obejmować następujące kryteria: [...]</p>	<p>Artykuł 39</p> <p>Kryteria udzielenia koncesji</p> <p>4. Państwa członkowskie mogą ustanowić wymóg udzielania przez instytucje zamawiające i podmioty zamawiające koncesji w oparciu o <u>kryterium najniższej ceny lub kryterium oferty najkorzystniejszej ekonomicznie</u>, zgodnie z ust. 2. Kryteria te, oprócz kryterium ceny lub kosztów, mogą <u>w każdym wypadku</u> obejmować następujące kryteria: [...]</p>

Uzasadnienie

Zdaniem Komitetu jest pożądanym, by zachować kryterium najniższej ceny. W obecnym sformułowaniu kwestia ta nie jest jasna. Także w przypadku kryterium najniższej ceny może grać rolę jakość, mianowicie w postaci minimalnych wymogów. Instytucje zamawiające muszą tutaj mieć możliwość wyboru. Poza tym instytucje zamawiające muszą też często realizować cel dotyczący oszczędności, który trzeba uwzględnić przy wyborze kryterium udzielania koncesji.

Poprawka 28

Art. 39 ust. 4 lit. a)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 39</p> <p>Kryteria udzielenia koncesji</p> <p>a) jakość, w tym wartość techniczna, właściwości estetyczne i funkcjonalne, dostępność, dostosowanie projektu do potrzeb wszystkich użytkowników, aspekty środowiskowe oraz innowacyjny charakter;</p>	<p>Artykuł 39</p> <p>Kryteria udzielenia koncesji</p> <p>a) jakość, w tym wartość techniczna, właściwości estetyczne i funkcjonalne, dostępność, dostosowanie projektu do potrzeb wszystkich użytkowników, <u>korzyści społeczne</u>, aspekty środowiskowe oraz innowacyjny charakter;</p>

Uzasadnienie

Niektóre instytucje zamawiające chcą mieć możliwość określania kryteriów społecznych dla swoich zamówień publicznych i koncesji. Obecnie kryteria te najczęściej nie mogą być uwzględniane przy ocenie, ponieważ nie mają wystarczająco bezpośredniego związku z zamówieniem. Z tego względu wzmianka ta została dodana w dyrektywie w sprawie zamówień publicznych. Komitet zaleca, aby w omawianej dyrektywie wyraźnie przewidziano możliwość ustalania kryteriów społecznych. Dzięki temu instytucje zamawiające, które tego pragną, będą mogły określać takie kryteria. W punkcie 29 w preambule nadmienia się o takich warunkach społecznych, jednak nie ma o nich mowy w odpowiednim artykule.

Zob. też poprawki 2 i 25.

Poprawka 29

Art. 40 ust. 3

Projekt opinii	Poprawka
<p>Artykuł 40</p> <p>Rachunek kosztów cyklu życia</p> <p>3. W przypadku gdy wspólna metodyka obliczania kosztów cyklu życia została przyjęta w ramach unijnego aktu ustawodawczego, w tym w drodze aktów delegowanych na podstawie prawodawstwa właściwego dla poszczególnych sektorów, ma ona zastosowanie, jeżeli kryteria udzielenia zamówienia, o których mowa w art. 39 ust. 4, obejmują rachunek kosztów cyklu życia.</p> <p>Wykaz takich aktów ustawodawczych i delegowanych określa załącznik II. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 46 w odniesieniu do aktualizacji tego wykazu, w przypadku gdy takie zmiany okażą się konieczne w związku z przyjęciem, uchyleciem lub modyfikacją przepisów.</p>	<p>Artykuł 40</p> <p>Rachunek kosztów cyklu życia</p> <p>3. W przypadku gdy wspólna metodyka obliczania kosztów cyklu życia została przyjęta w ramach unijnego aktu ustawodawczego, w tym w drodze aktów delegowanych na podstawie prawodawstwa właściwego dla poszczególnych sektorów, ma ona zastosowanie, jeżeli kryteria udzielenia zamówienia, o których mowa w art. 39 ust. 4, obejmują rachunek kosztów cyklu życia.</p> <p>Wykaz takich aktów ustawodawczych i delegowanych określa załącznik II. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 46 w odniesieniu do aktualizacji tego wykazu, w przypadku gdy takie zmiany okażą się konieczne w związku z przyjęciem, uchyleciem lub modyfikacją przepisów.</p>

Uzasadnienie

Jest godne pochwały to, że Komisja zachęca instytucje zamawiające do uwzględniania kosztów cyklu życia w ramach udzielania koncesji. Zawarte w tym ustępie zobowiązanie idzie jednak zbyt daleko, gdyż odnosi się do przyszłej i jeszcze nieokreślonej metodyki obliczania tych kosztów. Wprowadzenie zobowiązania prawnego do uwzględniania nieistniejącej metodyki jest nie do przyjęcia z uwagi na brak przewidywalności.

Poprawka 30

Art. 42 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 42</p> <p>Modyfikacja koncesji w okresie ich ważności</p> <p>4. W przypadku gdy wartość modyfikacji wyrazić można w wielkościach pieniężnych, modyfikacji nie uznaje się za istotną w rozumieniu ust. 1, o ile jej wartość nie przekracza progów określonych w art. 5 i jest niższa niż 5 % ceny pierwotnego zamówienia, pod warunkiem że modyfikacja ta nie zmienia ogólnego charakteru zamówienia. W przypadku gdy wprowadzanych jest kilka kolejnych modyfikacji, wartość tę należy ocenić na podstawie łącznej wartości kolejnych modyfikacji.</p>	<p>Artykuł 42</p> <p>Modyfikacja koncesji w okresie ich ważności</p> <p>4. W przypadku gdy wartość modyfikacji wyrazić można w wielkościach pieniężnych, modyfikacji nie uznaje się za istotną w rozumieniu ust. 1, o ile jej wartość nie przekracza progów określonych w art. 5 i jest niższa niż 510 % ceny pierwotnego zamówienia, pod warunkiem że modyfikacja ta nie zmienia ogólnego charakteru zamówienia. W przypadku gdy wprowadzanych jest kilka kolejnych modyfikacji, wartość tę należy ocenić na podstawie łącznej wartości kolejnych modyfikacji.</p>

Uzasadnienie

Komitet zaleca przyjęcie wyższego odsetka dotyczącego dopuszczalnych modyfikacji. Należy mianowicie wziąć pod uwagę fakt, że koncesje zwykle mają dłuższy okres obowiązywania niż zamówienia publiczne.

Poprawka 31

Załącznik 3 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>ZAŁĄCZNIK III</p> <p>DZIAŁALNOŚĆ PROWADZONA PRZEZ PODMIOTY ZAMAWIAJĄCE W ROZUMIENIU ART. 4</p> <p>Przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące koncesji udzielanych przez podmioty zamawiające mają zastosowanie do poniższych rodzajów działalności.</p> <p>[...]</p> <p>3. W odniesieniu do wody:</p> <p>a) zapewniania lub obsługi stałych sieci przeznaczonych do świadczenia usług dla odbiorców publicznych w związku z produkcją, transportem lub dystrybucją wody pitnej;</p> <p>b) dostaw wody pitnej do takich sieci.</p> <p>Niniejsza dyrektywa ma również zastosowanie do koncesji, które są udzielane bądź organizowane przez podmioty wykonujące jeden z rodzajów działalności wymienionych powyżej i które są związane z jednym z poniższych działań:</p> <p>a) projektami dotyczącymi inżynierii wodnej, nawadniania lub melioracji, pod warunkiem że ilość wody wykorzystywanej do celów dostaw wody pitnej stanowi ponad 20 % łącznej ilości wody dostępnej dzięki wspomnianym projektom lub instalacjom nawadniającym lub melioracyjnym; lub</p> <p>b) odprowadzaniem lub oczyszczaniem ścieków.</p> <p>Dostawy wody pitnej do sieci zapewniających usługi dla odbiorców publicznych przez podmiot zamawiający w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 nie są uważane za odpowiednią działalność w rozumieniu pkt. 1, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) produkcja wody pitnej przez dany podmiot ma miejsce, gdyż jej zużycie jest niezbędne do prowadzenia innego rodzaju działalności niż wymienione w pkt. 1–4 niniejszego załącznika;</p> <p>b) dostawy do publicznej sieci uzależnione są wyłącznie od własnego zużycia danego podmiotu i nie przekraczają 30 % wielkości jego łącznej produkcji wody pitnej, ustalonej na podstawie średniego poziomu w trzech poprzednich latach, łącznie z rokiem bieżącym.</p>	<p>ZAŁĄCZNIK III</p> <p>DZIAŁALNOŚĆ PROWADZONA PRZEZ PODMIOTY ZAMAWIAJĄCE W ROZUMIENIU ART. 4</p> <p>Przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące koncesji udzielanych przez podmioty zamawiające mają zastosowanie do poniższych rodzajów działalności.</p> <p>[...]</p> <p>3. W odniesieniu do wody:</p> <p>a) zapewniania lub obsługi stałych sieci przeznaczonych do świadczenia usług dla odbiorców publicznych w związku z produkcją, transportem lub dystrybucją wody pitnej;</p> <p>b) dostaw wody pitnej do takich sieci.</p> <p>Niniejsza dyrektywa ma również zastosowanie do koncesji, które są udzielane bądź organizowane przez podmioty wykonujące jeden z rodzajów działalności wymienionych powyżej i które są związane z jednym z poniższych działań:</p> <p>a) projektami dotyczącymi inżynierii wodnej, nawadniania lub melioracji, pod warunkiem że ilość wody wykorzystywanej do celów dostaw wody pitnej stanowi ponad 20 % łącznej ilości wody dostępnej dzięki wspomnianym projektom lub instalacjom nawadniającym lub melioracyjnym; lub</p> <p>b) odprowadzaniem lub oczyszczaniem ścieków.</p> <p>Dostawy wody pitnej do sieci zapewniających usługi dla odbiorców publicznych przez podmiot zamawiający w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 nie są uważane za odpowiednią działalność w rozumieniu pkt 1, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) produkcja wody pitnej przez dany podmiot ma miejsce, gdyż jej zużycie jest niezbędne do prowadzenia innego rodzaju działalności niż wymienione w pkt 1–4 niniejszego załącznika;</p> <p>b) dostawy do publicznej sieci uzależnione są wyłącznie od własnego zużycia danego podmiotu i nie przekraczają 30 % wielkości jego łącznej produkcji wody pitnej, ustalonej na podstawie średniego poziomu w trzech poprzednich latach, łącznie z rokiem bieżącym.</p>

Uzasadnienie

Spójność z poprawkami 1, 5 i 15.

Poprawka 32

Załącznik IV, tytuł

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
ZAŁĄCZNIK IV	ZAŁĄCZNIK IV
INFORMACJE, JAKIE NALEŻY ZAMIESIĆ W OGŁOSZENIACH O KONCESJI	INFORMACJE, JAKIE NALEŻY ZAMIESIĆ W OGŁOSZENIACH O KONCESJI <u>LUB W DOKUMENTACH DOTYCZĄCYCH KONCESJI</u>

Uzasadnienie

Komitet zaleca, aby procedury pozostały elastyczne, i w związku z tym radzi, aby zamiast przewidywać obszerne ogłoszenie, uwzględnić też możliwość zamieszczenia tych informacji w dokumentach dotyczących koncesji. Z doświadczenia wiadomo, że kwestie te wymagają wyjaśnień, które lepiej jest zawrzeć w załączonych dokumentach dotyczących koncesji. Przejrzystość jest zagwarantowana, ponieważ dokumenty dotyczące koncesji są wysyłane z wyprzedzeniem do wszystkich zainteresowanych stron.

Bruksela, 19 lipca 2012 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO